

שנה שבע עשרה - עלון מס' 837

- @ לא אומרים תחנון כל חודש תשרי.
- @ לא אומרים בשבת "צדקתך".
- @ ביום ראשון ערב חג הסוכות, הדלקת נרות 17:47.
- @ סוף זמן ברכת הלבנה במוצאי שבת כל הלילה.

בס"ד יג' תשרי ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 17:50
צאת השבת - 18:40
רבנו תם - 19:18

שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"דן: "יודבר דוד"
(שמואל ב' כב')

פרשת האזינו

חג סוכות תשע"ז

קוראין בסוכות: "שור או כשב"
מפטי"דן: "הנה יום".

מעייני הפרשה:

← משה מעמיד את השמים והארץ עדים לפני העם.
← שירת האזינו.

← משה עולה להר נבו לראות את הארץ.

ה"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" מדוע לגבי השמים נקט הכתוב לשון נוכח: "האזינו" ולגבי הארץ לשון נסתר: "ותשמע"? מצינו בגמרא כי יקירי ירושלים לא היו מסכימים לחתום בתור עדים עד אשר ידעו מי יהיה העד השני אשר יחתום יחד עמם. לפיכך, משפנה משה אל השמים וביקש מהם כי יהיו עדים בדבר, שמתרה הוא בישראל (רש"י) הודיע להם מיד מי יהיה העד השני - "ותשמע הארץ" שגם תשמע ותעיד. (בשם הגר"א הלפרין)

ה"עב גבולות עמים למספר בני ישראל" (ל"ב ח) כל המאורעות המתרחשים אצל אומות העולם, המלחמות והסכסוכים שביניהן, והשינויים החלים בגבולותיהן - בעטיין של ישראל הם מתרחשים בכל מאורע עולמי יש משהו הנוגע לישראל. (ספרים)

ה"כי חלק ה' עמו יעקב הבכור זבלותיו" (ל"ב ט) כשזורים חבל עבות מהרבה חוטים, אף אם יש ביניהם חוטים פגומים, אין מבחינים בהם, ולא עוד אלא שהם מוסיפים נזק לחבל. הוא הדין גם בבני ישראל, בזמן שהם מלוכדים ושזורים יחד, אזי אפילו הגרועים שבהם מביאים תועלת לעצמם ולכלל.

ה"שיר ילדך השני והשכח אכל מהוללך" (ל"ב י"ח) הקב"ה ברא את העולם על אף התנגדותם של מלאכי השרת אשר אמרו לפניו: "מה אנוש כי תזכרנו", כי קיווה שהאדם ילך בדרך הטוב, ישמור את מצוותיו ויועיל הרבה לבריאה כולה. אם חוטאים ישראל ואינם ממלאים את תפקידם כראוי, הרי מתרופף כל טעם בריאתו של האדם. פירושו של הפסוק "צור ילדך תשי" - מחליף ומרופף אתה את טעם בריאתך. (אור החיים)

ה"שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך" (ל"ב ז) ניתן לדרוש פסוק זה על יהודים מסוימים שהתרחקו מדרך אבותיהם. כאשר שואלים אותם בניהם שאלות ביהדות, עונים הללו: גש לסבא הבקיא בתורה, וממנו תקבל מענה על שאלותיך. שאל אביך ויענה לך זקניך ויאמרו לך. (מפי השמועה)

הנענועים בלולב
בזמן קריאת ההלל, אנו מנענעים את הלולב באמירת "אנא ה' הושיעה נא", אך איננו מנענעים את הלולב באמירת "אנא ה' הצליחה נא". ונראה לומר בפשטות, שכאשר אדם נמצא במצב שבו הוא זקוק לישועה- עליו לבקש רחמי שמים, וכידוע, נענוע הלולב גורם לרחמי שמים.
אך בשעה שאדם נמצא במצב של הצלחה- עליו להיות שמח בחלקו, ולא ללוטש עינים לכיוונים אחרים, ולומר שאולי יש אנשים שנמצאים במצב יותר טוב משלו, ולכן במצב של הצלחה- אין צריך לבקש רחמי שמים שמצבו יהיה טוב יותר, ולכן הוא אינו מנענע את הלולב, הגורם לרחמי שמים.
ה"ולקחתם לכם פרי עץ הדר ... ושמחתם".
חז"ל הרחיבו ואמרו שארבעת המינים תפקידם אינו רק לשמחה אלא גם לחינוך העם.
את אברי האדם ניתן לחלק לגי קבוצות עיקריות:
א. כלי המחשבה - כליות, לב, מוח, כשהמרכז הוא הלב.
ב. כלי הדיבור- חך, גרון, שניניים, לשון, פה, כשהפה מרכזי.
ג. כלי המעשה-ידיים, רגליים, וכל האיברים המתנועעים, כשהמרכז הוא חוט השדרה.
ה"ושמחת בהגדך והיית אף שמחה".
המוקד של השמחה היה במקדש, כפי שכותב הרמב"ם (ה'ל' לולב ח יב): "אף על פי שכל המועדות מצווה לשמוח בהן, בחג הסוכות היה במקדש יום שמחה יתרה, והיא שמחת בית השואבה שהשתתפו בה גדולי ישראל, וראשי הישיבות והסנהדרין והחסידים והזקנים ואנשי המעשה... וכל העם באים לראות ולשמוע" (עולת רא"ה הל' ד).

פינת הניבים והפתגמים

לא ידע בין ימינו לשמאלו= לא מצא ידיו ורגליו=
לא התמצא בעניינים, לא הבחין בין דבר לדבר.

דוגמה: פעת פחינת ההסמכה לרפנות לא ידע התלמיד בין ימינו לשמאלו.

מקור: ויאמר ה': אתה חסד על-הקיקיון, אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו, שבן-לילה היה ובן-לילה אבד, ואני לא אחוס על-נינה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה [יונה ד' י]. (ניבונכו)

הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי
ע"ש עובדיה רפאל ויפה ז"ל

הציבור מוזמן לשבוע שכולו תורה בחול המועד סוכות ובליל השענה רבה

יום שלישי ט"ז תשרי 18.10.16	יום רביעי י"ח תשרי 19.10.16	יום חמישי י"ט תשרי 20.10.16	יום שישי כ"א תשרי 21.10.16
חיים רבי רש מוסדות עזרת חכמים	שלמה לוינשטיין מח"ס מתוק האור	אופיר מלכה שיעור הלכה	גבריאל סרף ר' ישיבת כום זיבנה
יגאל כהן רש מוסדות יביע אמור	יהודה יוספי מגיד משנים	ברוך רוזנבלום מגיד משנים	צמח מזוז ישיבת כסא רחמים
פנחס אבוחצירה בג מוספי דוד של הבבא אלעזר ז"ל	יעקב ישראל לוגסי מח"ס אמונת ישראל ועוד	יצחק פנגר הידברות	דודון בן משה אב"ד ירון משפטי
מנחה ראשונה 13:00	מנחה ראשונה 13:00	מנחה ראשונה 13:00	מנחה רבוב עם 13:00
אהרן בוטבול תולדות של מרן זצוק"ל	מנחם שטיין מגיד משנים	דניאל זהר אב"ד של הרבון מרן אבא שאול	מוציא שבת ליל השענה רבה
אלמוג לוי רש כולל עזרת תפארת	יצחק דיין רבה של קריית בן גוריון תל"ת	מיכאל לסרי שמחת התורה	אלמוג לוי אב"ד מכלל עזרת תפארת
אהרן יוסיפי שמחת התורה	יהודה מויאל שמחת התורה	אלהיה מודלנסקי מגיד משנים	יוסף שורץ מגיד משנים
ליאור גלזר מגיד משנים	יעקב שכנדי אב"ד ביזושים	חיים גינצבורג מגיד משנים	ליאור גלזר מגיד משנים
ערבית	ערבית	ערבית	ערבית

כניסה חופשית | עזרת נשים פתוחה | כיבוד קל
לפרטים ולתורמות: 052-5845183
20:00-22:00 שבת ב"ה השואבה התקיים רבוב עם כיום שלישי ב-20:00
השקטנים מתקיימים בכולל "חזון עובדיה" במושב בן זכאי

"בניד בשחילי זחיים" - חינוך
אחרי רה"ש ויוה"כ מגיע חג הסוכות. יש להסביר לילדים שחג הסוכות קרא גם זמן שמחתנו: הנה עברו ימי התשובה, התחלנו את השנה בראש השנה וזכרנו שה' הוא המלך שלנו. חזרנו בתשובה, ניצחנו את היצר הרע, התפללנו ואנחנו נקיים מהעוונות - עכשיו אחרי שעבר גם יום הכיפורים אנו מרגישים שמחים מאוד; נקיים מחטאים, אוהבים את ה' ואנחנו חביבים ואהובים לפניו.

כעת יש לחנך שהסוכה מחליפה את הבית, על כן כל בני הבית צריכים לנדוד לסוכה, לא כיוחידים אלא כמשפחה! המוקד לפעילות המשפחתית היא הסוכה, לכן גדולים וקטנים, זקנים ותינוקות, חייבים להימצא בה.

כתוב בתורה שזו מצוה של ה', כדי שנטוהר שכאשר ה' הוציא אותנו מארץ מצרים הוא הושיב אותנו בסוכות. אלה היו סוכות מיוחדות, ענני כבוד: עננים שהקיפו את עם ישראל מכל הצדדים, שלא יהיה להם חם מדי או קר מדי, עננים של נס.

כל הישועות והברכות לאבינו
לאבינו בת שידיה שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת בעלה אליעזר ובנותיה רעות ואביה שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצווה שיתברכו בבריאות באושר ופרנסה טובה, ולרעות בת אביגיל שתזכה במהרה לזרע קודש בר-קיימא

כל הישועות והברכות לאבינו
מזל טוב ואיחולים לבניי יקותיאל ויפה ז'סימי הי"ו זיסים ולידה אכלי הי"ו לנישואי אוריין עם שרי"ל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
למשפחה אבר"ל הי"ו על הסיוע לויכוי הרבים. לרפואת והצלחת כל ילדיהם חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיוזכו בפרנסה טובה, אושר שלוה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעיני מסועו (אשר) בן ימין ורחל ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות לאבינו
מזל טוב ואיחולים לבניי אבנר וסנדרה לארי הי"ו שרה עובדיה הי"ו לנישואי אריאל עם ז'ופר יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
למשיה וג'לית שבת על הסיוע לויכוי הרבים. לרפואתם והצלחת כל ילדיהם ומשפחתם. שיוזכו בפרנסה טובה, אושר ושלוה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולזיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם

מזלות ואיחולים
לנ"יא וחל-רוחה אלדד לרגל הולדת הבן נ"יי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בדרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות וברכה והצלחה לשלמה ויפה אלדד וליעקב ומזל בן-לולו

כל הישועות והברכות לאבינו
ל"יצחק ורבקה מורזו הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיברוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ולכל ילדיהם יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות

לע"י הצנועה והענו **אברהם כשר** בן יצחק ורחל ז"ל נפטר ט"ו תשרי. שימליץ טוב בעד רעייתו וזיווג הגון לרחל.

לע"י הצנועה והענו **גולשן באבאי** בת יצחק ומרים ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענו **מסעוד (אשר) אברנ'ל** בן ימין ורחל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה. נפטר ט"ו תשרי. שימליץ טוב בעד כל אחיו ומשפחתו

מכירת ארבעת המינים בכשרות מהודרת. אתרוגים תימניים בהשגחת הרב מחפוד מחירים מיוחדים **דניאל יעקב** מבצע תש"ח 12 יבנה. **050-6660878** **050-6660873**

לע"י הצנועה והענו **יוסף גולזל** בן פריחה ז"ל נפטר י"ט תשרי. שימליץ טוב בעד כל ילדיו ומשפחתו

לע"י הצנועה והענו **אור-חיים מורנו** בן יצחק ואסתר ז"ל נפטר י"ב תשרי. שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לע"י הצנועה והענו **אסתר ביביגיאן ננ'אתי** בת פורחה ורחמים ז"ל האזכרה ביום רביעי ז' תשרי שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

רפואה שלימה להודו רפואה לכפריחה גולזל בת רבקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה וש"ה גידיה. ותזכה לשנים רבות וטובות

שבת שלום זמבודק

לע"י צנועה וטהרה :	לע"י צנועה וטהרה :	לע"י צנועה וטהרה :
משה גמזו בן שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל גולשן באבאי בת מרים ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקותי ז"ל	מרבית לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פוגי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהר בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו לירון מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דויד בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת נעימה שלומזה בת מרים הי"ו דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת
מרבית לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	מרבית לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	מרבית לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות סוכות

א. מצות עשה מן התורה לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. וצריך לכוון קודם אכילתו, שמקיים בזה מצות עשה מן התורה לישב בסוכה, וזכר ליציאת מצרים. וטוב שיכוון גם כשיושב בסוכה זכר לענני הכבוד שהקיף הקדוש ברוך הוא את ישראל בצאתם ממצרים, לבל יכס שרב ושמש.

ב. שיעור כזית פת, שאוכל בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, הוא שלושים גרם בנפח. וטוב להחמיר לאכול שלושים גרם במשקל, כדי לצאת ידי ספק.

ג. כיצד מצות ישיבה בסוכה בשבעת ימי חג הסוכות? אוכל ושותה וישן ומטייל ודר בסוכה כל שבעת הימים, בין ביום ובין בלילה, כדרך שדר בביתו בשאר ימות שנה. וכל שבעת ימי החג עושה אדם ביתו עראי וסוכתו קבע. כיצד: כלים נאים ומצעים נאים - בסוכה. כלי שתיה ומנורה בסוכה. וקורא ולומד ועוסק בתורה בסוכה. ומכל מקום אם נוח לו יותר ללמוד בחדר הספרים שבביתו, כגון שהוא משתמש ומעין בכמה ספרים בשעת לימודו, רשאי ללמוד בביתו.

ד. לא יטווף כלים, וכן לא יעשה שאר תשמיש בזוי כשהוא בסוכה. ובוודאי שצריך כל אדם להיזהר שלא לשוחח שיחה בטלה, ושלא לבוא לידי שחוק וקלות ראש ולשון הרע ורכילות כשהוא בסוכה. ודברים אלו אסורים בכל ימות השנה, ועל אחת כמה וכמה כשהוא בסוכה.

ה. כשמברך "לישב בסוכה" כשאוכל סעודתו בסוכה, נכון יותר שיברך ברכת "לישב בסוכה" תחילה, ואחר כך יברך ברכת "המוציא". ויש נוהגים לברך קודם ברכת "המוציא", ואחר כך ברכת "לישב בסוכה". ובכל מקום יעשו כמנהגם. ואם שכח לברך "לישב בסוכה" בתחילת הסעודה, רשאי לברך כל זמן שלא סיים סעודתו. ואפילו סיים לאכול פת, כל שעדיין אוכל או שותה, רשאי לברך "לישב בסוכה".

ו. ראוי ונכון לכל אדם להקדיש זמנו בימי חול המועד לתלמוד תורה, וכמו שאמרו חז"ל בתלמוד ירושלמי: "לא אסרו מלאכה בחול המועד אלא כדי שיהיו אוכלים ושותים ועוסקים בתורה".

ז. מצוה לכבד את ימי חול המועד באכילת בשר ושתית יין, ולשמח הנשים בבגדים צבעונים ובתכשיטים. וטוב להחמיר לאכול פת בסעודות הלילה והיום בחול המועד.

ח. סוכה העשויה על טנדר, או בראש העגלה, והיא עשויה כדת, כשרה לברך עליה "לישב בסוכה" כשאוכל בה סעודת קבע, אף כשהיא נוסעת. ואפילו המכונית נוסעת מעיר לעיר. והוא הדין לסוכה שבספינה. [ילקו"י מועדים (עמ' קכא). יחו"ד ח"ג (סי' מז). חזו"ע סוכות (עמ' קסט). ע"ש].

ט. מותר לעשות נטילת ידים לסעודה בסוכה, כי רבים נוהגים בכל ימות השנה לטויל ידיהם לסעודה על שלחנם, והוה ליה תשבו כעין תדורו. [וכן נהג החזו"א. ועי' בחזו"ע סוכות עמו' קל].

י. מי שנכנס לסוכה לאכול, ושכח ולא בירך "לישב בסוכה" עד שישב, אין לחוש לספק ברכות, ויכול לברך אחר שישב, והדין כן גם לדעת הרמב"ם. [חזו"ע סוכות עמו' קעה].

יא. קודם שיברך על הלולב, יטלנו ביד ימינו כשהוא אגוד עם ההדסים והערבות. ונוטל הלולב בימינו, מפני שיש בו שלש מצוות, הלולב ההדסים והערבה. אבל את האתרוג לא יטול בידו עד אחר שיברך, כדי שיברך על המצוה קודם עשייתה, ואם יטול גם האתרוג בידו עם שאר המינים, אין זה קודם עשייתה.

"שמחת בית השואבה"

אחד מהדברים המופלאים בחג הסוכות הוא "שמחת בית השואבה" - השמחה של שאיבת המים, כדי לנסוך (=ליצוק) אותם על המזבח בחג הסוכות. חז"ל מספרים לנו על השמחה שהביעו ראשי וגדולי ישראל בשמחת בית השואבה: לא רק שמחה שבלב, כדרך הצדיקים, אלא ממש שמחה בפועל, היוצאת מגדר הרגיל, בריקודים של מצוה וזריקת אבוקות של אש, עד שהעידו: "מי שלא ראה שמחת בית השואבה - לא ראה שמחה מימיו".

בכח הדיבור - פרשת האזינו

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי". ידוע שאלה העדים שקיימים לעד וגם מעידים על האדם, דהיינו "האזינו השמים ואדברה" זה בעיניי רוחניים, איך התנהג האדם ואיך ישתמש בכח הדיבור שניתן שהוא גם רוחני. לומדים זאת מהתיבה **ואדברה** אותיות **הדבור**. "האזינו" זה שידע שמאזינים ומקליטים את דיבורו, אפילו שיחה שבינו לבין אשתו בחדרי חדרים. עוד דבר שישנו באדם בחלקו העליון בראשו, דהיינו זה השמיים שזה עליון וגם העיניים שבדוקים גם אותם האם עבר על האיסור ולא תתורו ולא שבע. ידוע שהעין רוצה כל דבר שהיא רואה ואם היה מאלה שלא שמר את עיניו ממראות אסורים לקלקל נשמתו בכך, ידוע שהעיניים הם המרצה של הנשמה. מהפסוק לומדים אם האדם צדיק או הפוך מזה. "האזינו השמים ואדברת ותשמע הארץ" = ס"ת **העצם** עיניו ברע. ידוע שהנסיון עצום כאשר הקדימה הוציאה את העריות והזימה בראש חוצות ושורפת כל חלקה טובה בעם ישראל. לצאת למקומות העבודה או לרחובות צריך המון תפילות וסייעתא דשמיא ומסירות נפש של האדם. לכן אל יקוץ במלחמתו כי יש שחר לפעולתו, גם בחייו וזכה לאכול ולהנות מעמלו. העניין רמוז פעמיים כנגד כל עין. "יערף" אותיות **פרי** ועוד "יערף כמטב לקח" = ס"ת **פרי** דהיינו אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא וכך גם מקדש מחשבתו. מה שלא ראה לא מהרהר, ויחשוב תמיד נגד עיניו מה הסוף דהיינו מסופו של האדם. זה רמוז גם "יערף" אותיות **עפר** מחכה לי ולכל אחד ביום ההוא. "כשעירים" אומר רש"י-לשון רוח סערה כתרגומו "כרוחי מטרא" מה הרוחות הללו מחזקין את העשבים ומגדלים אותם, אף דברי תורה מגדלין את לומדיהן. לומדים מרש"י שהרוח וההבל שיוצאים מפיו של האדם הם לשון רוח סערה או מגדלין את לומדיהן או מורידים לשאלו תחתית. רמוז מהתיבה **כשעירים** אותיות **יש מכער** זה השאלו תחתית. "וכרביבם" אותיות **ובי מברך** זהו הגדולה ואם עושה כך **דשא** וכרביבם **על עשב** = ס"ת **מביא** ברכה לעולם. בדרך זו מביא את שני העדים לסגור עליו כי כך קיים כי המשפט משפט צדק, כמאמר הגמרא שני מלאכים מלווים לו לאדם שרואים בביתו של האדם בית נאה שולחן נאה מברך מלאך הטוב שכך יהיה לשבת הבאה ומלאך רע עונה בעל כורחו אמן. ומהי אותה שבת הבאה היא העולם הבא שעליו מסנגרים שני היצרים שמלווים לו כל חייו. למדים זאת "הצור תמים פעלו כ"י" = ר"ת **הפכת** את הדין לטובתך. אם חלילה רואים בית לא נאה, שולחן לא נאה ומשפחה שהמחלוקת שורה בביתם, אומר המלאך שכך יהיה לשבת הבאה ומלאך טוב עונה בעל כורחו אמן. כך מאבדים את העולם הבא במחלוקת ודיבור לא נאה. "וכרביבם" אותיות **רביבם** כנו גם על העולם הזה וגם על העולם הבא שאיבדו. שנוכה שהשמיים והארץ יובילו אותנו לקדושה וטהרה. לסיום אברך את קוראיי היקרים בברכת חג שמח, ובע"ה יוצא לאור ולהדפסה **ספרי השני** בנושא **כח הדיבור** אשר בפרשיות השבוע ואברך את מערכת העלון "אברהם יגל" שהקדיש לי את המדור הזה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

סוכתו של זלמן

קרשים שנועדו למצבות... זלמן עשה חשבון מהיר שגם אם חצי מבני עיירתו יסיימו את חייהם, עדיין יישאר מספיק מצבות, אין שום סיבה שאנשי החברא קדישא לא יסכימו להשאיל לו מספר קרשים למשך ימי החג... רקד זלמן משמחה כאשר סיים את בניית הסוכה, הפעם רקד ריקוד מיוחד, סוף סוף לא כל שנה זוכה הוא לסוכה כזו יפה, בלי קרטונים ושיירי קרשים... ובהגיע ליל התקדש החג, לא היה גבול לשמחת בני משפחתו, העיירה כולה התרוממה טפחיים מעל פני הקרקע משירתו... כשחזר פייבל מבית הכנסת ושמע את ריקודיו ושמחתו של זלמן, לא יכל להתאפק... רץ לשכנו ושאל מנין לך קרשים? מי נתן לך? ואז כמעט התעלף כשראה את הרישומים על הדפנות... פה נטמן... פה נטמן... חייד זלמן לעצמו, ולאחר שכיבד את שכנו בכוסית משקה אמר לו את המשפט הבא: יש סוכה שנראית מבחוץ כמו מצבה בבית קברות, אולם בפנים היא ממש גן עדן, וישנם סוכות שמבחוץ נראות כמו גן עדן, אולם בפנים ממש בית קברות... כן ידידי, נצטוונו בחג סוכות על שמחה, "ושמחת בחגך", שמחה לא תלויה במצבנו הכלכלי, ולא במודל הרכב שברשותנו, שמחה אמיתית באה מסיפוק, משביעות רצון עצמית, ממבט נכון על החיים... שיהיה לכולנו חג סוכות שמח" (משה שינפלד)

האתרוג המהודר של ר' מרדכי

איש עני וקשה יום היה ר' מרדכי. פרנסתו נמצאה לו בעמל וביגע, אך הוא לא התלונן מעולם. שמח היה בחלקו, ומכספו המועט הפריש לצדקה ולקיום מצוות. במצווה אחת מיוחדת הידר ר' מרדכי ביותר: מצוות ארבעת המינים. משיצא חג הסוכות, כבר שלשל רבי מרדכי את האגורה הראשונה. אחריה באו אחרות נוספות במשך השנה כולה - קודש לקניית אתרוג מהודר. שוב קרב ובא חג הסוכות, ור' מרדכי פתח את קופתו ומנה את המעות. שמחה מילאה את ליבו: סכום נאה הצליח לצבור! ששה רובלים שלמים החזיק עתה בידו. אתרוג יפה יהיה לו השנה. כשמועותיו בידו, יצא ר' מרדכי אל העיר הסמוכה, אל שוק ארבעת המינים, שם קיווה למצוא, בעז"ה, אתרוג מהודר שבמהודרים. קלות היו רגליו של ר' מרדכי, ולא חשו כלל בדרך הרחוקה והקשה. כל הזמן שיווה בעיני רוחו את האתרוג שיקנה. פתאום נפלו עיניו על יהודי שישב על אם הדרך בראש שפוף. כשקרב אליו ר' מרדכי, הרים היהודי את ראשו ופניו נראו נפולות. 'הוא כנראה בצרה', חלף הרהור במוחו של ר' מרדכי. הוא ניגש ליהודי והאיר לו פנים: "הקרה דבר מה, רבי יהודי", ביקש לדעת. האיש החווה תנועת חוסר ישע בידו, אך ר' מרדכי לא הרפה: "ספר לי מה ארע, שמא יהיה בידי לעזור". העביר היהודי מבט מהיר על בגדיו הדלים של ר' מרדכי ונאנח, אך כדי לא להלבין את פניו סיפר לו: "שואב מים אני, ומוצא אני את פרנסתי בהובלת דליי מים בעזרת סוסי. לפתע צנח סוסי ומת, ואני - אנה אני בא?". סיים האיש את דבריו, וכתפיו שחו. ליבו של ר' מרדכי נכמר מרחמים. "ומה מחירו של סוס?", שאל. "יקר, יקר מאוד", אמר היהודי. "ששה רובלים שלמים. מניין ימצאו לי ששה רובלים בימים טרופים אלו?". שמע ר' מרדכי דברים אלו, ומבלי להסס הוציא מכיסו את ששת הרובלים שחסך במשך שנה תמימה, והושיט לשואב המים: "הנה! רואה אתה? ישועת ה' כהרף עין!". המילים נעתקו מפיו היהודי העני, אך כעבור רגע פתח בשטף של ברכות. ר' מרדכי חזר על עקבותיו, לביתו. "היכן הוא האתרוג?", שאלוהו בני משפחתו. "השנה", חייד ר' מרדכי אל משפחתו המשתאה ואמר, "זימנו לי מן השמים אתרוג מהודר שאין כמותו"...

קולות השירה והשמחה בקעו מסוכתו הדלה של זלמן בכל שנה ושנה... סוכה אמרנו? נו, ספק אם זוהי ההגדרה המדויקת... מקבץ של קרשים וקרטונים אותם השאיל מאנשי עיירתו, הם אלו שהעניקו לה את התואר "סוכה".

מה לעשות, עני מרוד היה, רכישת דפנות נאות הייתה הרבה מעבר ליכולתו. כל שנה לאחר יום הכיפורים עשה סבב בין מכריו, האחד נתן לו ברגים, השני מסמר, השלישי נתן שיירי קרש, והרביעי העניק לו ענפים לסכך... כשה"סוכה" עמדה על תילה, לא היה מאושר ממנו, אה! רקד משמחה, ברוך השם שזכיתי גם השנה לסוכה!...

ובחג עצמו? מה יש לדבר, העיירה כולה שמעה את שיריו של זלמן ובני משפחתו, לא היו מאושרים מהם... מי שרצה לראות כיצד מקיימים את מצוות "ושמחת בחגך", ידע שיש כתובת - סוכתו של זלמן ועשרת ילדיו...

שכנו, פייבל הגביר, שמע את קולות השמחה הבוקעים מסוכתו של זלמן, ולא יכל לשאת זאת. אמנם סוכה מפוארת יש לו, גדולה ומרווחת, עטורה בציורים ובשבעת המינים, סכך עשוי גמא משובח, אך כל אלו לא תרמו, ולו במעט, לאווירת שמחת החג. פייבל ישב בראש השולחן העמוס בכלי כסף ומאכלים משובחים, ילדיו הסבו לצידו לבושים במיטב מחלצותיהם, ו- כלום. שמחה ושירה אין... שנה אחת החליט פייבל הגביר לשים לזה סוף. לא יתכן שאני אשב בסוכתי המפוארת, ובליבי תחושת ריקנות, ואילו שכני העני, יושב בתוך ערימת קרטונים מטה ליפול, ושמחתו מרקיעה שחקים... ממחשבה למעשה, ומיד נתן הוראה לכל בני עיירתו, שהשנה, אף אחד לא יתרום לזלמן, אפילו לא בורג לצורך הסוכה. 'בא נראה אותו שמח השנה', הרחרר פייבל בליבו. כל בני העיירה נשמעו לפקודתו, הלא הוא גביר העיירה, לא כדאי "להסתבך" איתו...

מיד לאחר צאת יום הכיפורים, יצא זלמן לסיבובו הקבוע. הגיע לבית הראשון וביקש בורג או חתיכת קרטון לצורך סוכתו, אולם הפעם נתקל בסירוב "מצטער זלמן, השנה אין לי מיותר". "לא נורא!", אמר זלמן, "אני מברך אותך שבשנה הבאה ירחיב לך השם! וכך, לכל מי שהלך- נתקל הוא בסירוב... זלמן לא הבין מה קרה השנה, פתאום כולם לא יכולים לנדב לו, אפילו לא מסמר..."

החג מתקרב, וזלמן לא רואה שום סוכה באופק... האמת, שבלבו פנימה הוא ידע שבסוף אלוקים יעזור לו, הרי אלוקים יודע עד כמה רוצה הוא באמת לזכות להסתופף בצל הסוכה - "צילא דמהמנותא" - צל האמונה... פייבל הגביר חכך את ידיו בהנאה לאור העובדה שתכניותיו יוצאות אל הפועל...

והנה, הזיק רעיון במוחו של זלמן... וואו, איך לא חשבתי על זה קודם... חבש את כובעו ורץ לכיוון בית העלמין המקומי, נזהר שלא למעוד מרוב התרגשות... נו, אין הרבה שהולכים לבית קברות בכזו שמחה... הגיע זלמן למחסן, וראה שם ערמות רבות של קרשים שעליהם כתוב את האותיות פ. נ. - "פה נטמן"... ולמטה נכתב ת.נ.צ.ב.ה. היו אלו